

Henk Blom (1948) – langstzittende secretaris van Martinus

Al op zijn derde ging Henk Blom mee naar Sint Martinus, op een klein zadel op de fietsstang van zijn vader. Die voetbalde bij de club, samen met twee broers. We praten over de jaren dertig. Sint Martinus speelde toen onder andere bij boer Brom aan de Rentmeesterlaan. Dat was de opa van Henk. Er speelden drie zoons en een schoonzoon in het eerste. Maar dat belette Brom er niet van Martinus weg te sturen wegens wanbetaling.

Vader Blom was vrijwilliger. Van 1936 tot in de oorlog was hij ongeveer acht jaar secretaris van de club. Van de ledenadministratie bleef in de oorlog weinig over. Hij was bang dat die in handen van de Duitsers zou komen en verstopte alle papieren in de kruipruimte onder het huis. Inbeslagname had wellicht betekend dat een aantal leden naar Duitsland moest voor de Arbeitseinsatz. Na de oorlog bemoeide zijn vader zich vooral met het wedstrijdsecretariaat.

| Henk Blom met zijn broer Jan bij de reünie in 2019

Op zondag ging Henk met hem naar de vroegmis om acht uur. Daarna liepen ze naar de sigarenwinkel om te kijken naar de afkeuringsberichten. Thuis schreef zijn vader de wedstrijdformulieren, daarna gingen ze naar het voetbalveld. 's Avonds werden de formulieren naar de Emmalaan gebracht, het adres van de KNVB.

Henk ging op zijn tiende zelf voetballen. Hij woonde in de Bonairestraat, vlak bij het Surinameplein in Amsterdam-West. Henk speelde meestal in de hoogste elftallen van zijn leeftijdsgroep. Hij was geen trainingsbeest, stopte zelfs enkele jaren. Dat was op zeer dringend advies van zijn vader. Die vond twee keer blijven zitten op de middelbare school wel erg veel. Henk moest eerst maar eens een diploma halen.

In de senioren mocht hij ruiken aan de selectie. Trainer Jonker zag hem te weinig op de trainingsavonden en dus kwam een basisplaats niet

in zicht. Hij ging in een lager team voetballen, maar was regelmatig geblesseerd. Het vijfde werd zonder puntverlies kampioen. De runner-up, HRVC uit Sloterdijk, moest tegen Martinus 5 toen dat al niet meer in te halen was en het feestje de avond ervoor al gevierd had. Dat wisten ze echter niet bij HRVC: zij dachten nog te strijden voor de eerste plek. De laatste man van het vijfde maakte er een potje van. HRVC won met 4-1 en ging juichend van het veld. Dat was het moment om ze te vertellen hoe de vork in de steel zat.

Toen dat elftal uit elkaar viel zocht Henk een ander team. Dat werd het elftal van Nico van Grijswijk, waar hij onder andere speelde met Jos van Gerve en Quirijn Mulder. Hij stopte op vrij jonge leeftijd vanwege al die blessures.

Rond het vijftigjarig bestaan van Sint Martinus had Henk zich laten ontvallen het stijlloos te vinden dat zijn vader nooit in het zonnetje was gezet, ondanks heel veel jaren vrijwilligerswerk. Het kwam voorzitter Huub Schöningh ter ore. Die vroeg of Henk ervoor wilde zorgen dat zijn vader op het jubileum aanwezig was. Helaas kon dat niet, want vader Blom was op vakantie. Henk ging zelf, met een broer, om de versierselen en de bloemen in ontvangst te nemen. Toen zijn vader weer terug was, werd het nog eens dunnetjes overgedaan in de bestuurskamer.

In die tijd verzorgde Pieter Monkelbaan het clubblad GOAL en vroeg daarin zeer regelmatig om vrijwilligers. Schöningh informeerde, na een tip van Harrie Pijnenborg, bij Henk of hij niet Tom van Leeuwen wilde opvolgen als secretaris. Henk had thuis een goed voorbeeld gehad en hapte toe. Toen hij zijn vader dat vertelde was diens eerste vraag: "Zit daar de ledenadministratie bij?" Toen hij antwoordde met nee, was de reactie: "Gelukkig." Eerst was het vooral notuleren en post verwerken. Maar dat laatste werd wel wat veel met zo'n 1.000 brieven per jaar. Als Henk op vakantie was, moest Rob Umbgrove wekelijks naar zijn huis om de KNVB-post eruit te vissen. Die kon echt niet zo lang blijven liggen.

Henk vatte het plan op om voordat hij 42 jaar en 195 dagen oud was, een halve marathon te lopen. Waar hij eerder de fiets of de auto nam, ging hij nu rennend langs de diverse adressen van wedstrijdsecretarissen en bestuursleden om de post af te leveren. Vanaf De Vlaschaard ging dat naar de Amsterdamseweg, de Eikenrodelaan, de Van Heuven Goedhartlaan enzovoorts, tot hij weer thuis was.

| *Het bestuur van Sint Martinus in 1990 met helemaal rechts Henk Blom*

Rond de fusie vatte hij het plan op een stapje terug te doen. Pieter werd voorzitter en Peter Huizinga bleef penningmeester, omdat Sporting Zuid-penningmeester Erwin Hendricks eigenlijk al eerder had willen stoppen. Henk vond het logisch wanneer dan iemand van Sporting Zuid als secretaris in het dagelijks bestuur zou zitten. Ronald Zijm stond ook niet te springen voor die functie, maar nam wel als tweede secretaris de ledenadministratie voor zijn rekening.

Zo bleef Henk secretaris. Hij heeft die post vanaf 3 oktober 1980 tot 29 oktober 2020 bezet, dus uiteindelijk veertig jaar. De grootste veranderingen vonden plaats rond de automatisering. Waar eerst alles met de hand en de post ging, gaat het nu per app en mail. Soms zit de club er niet eens meer tussen.

Na al die trouwe jaren op het secretariaat werd een opvolger voor Henk gevonden. Ramon Rikken is nu de secretaris.